

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/14-15

Käpylä

Käpylän musiikkiopiston joulukonsertti: Johanna, joulu ja jouset
Oulunkylän kirkossa (T einintie 10) ke 17.12.14 klo 19.00

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/14-15

Kanslia tiedottaa	3
Rehtorin palsta	3
Musapajat viikolla kuusi	4
Upeaa toimintaa vai kaikki pielessä?	5
Movember	5
Tukiaisen viulukilpailu nyt kolmatta kertaa	6
Lapsiperheiden huhtikuu	6
Jemina Manssilan Gluck soi upeasti!	7
Pianisti Säde Erkkilä	9
Tytti Metsä rakastaa rytmejä	11
Musiikin historia ja tyylikaudet avautuvat Pekka Koiviston johdolla	13
“Se naurattaa, se laulattaa” - musiikkileikkikoulun opettaja Marja Auer	15
Johanna, joulukonsertti ja jouset - musiikkiopiston joulukonserttiperinteestä	18
Sympaattinen ukulele valloittaa	19
Konserttikalenteri	20

Yhteystiedot

Käpylän musiikkiopisto
Taivaskalliontie 3, 00600 Helsinki
p. 7206610 kanslia
www.kmo.fi

Kapulan toimitus:
pirjo.pesola@kmo.fi

Kannen kuva: 1950-luvun joulukortti. **Musiikkiopiston joulukonsertti Oulunkylän kirkossa, 17.12.2014 klo 19.00.**
Vapaa pääsy, ohjelma 15€. Orkesterisolistina sopraano Johanna Rusanen-Kartano, joht. Ahti Valtonen.

Kanslia tiedottaa

Kanslia on avoinna ma-ke 10-15. Opiston sähköpostiosoite: kanslia@kmo.fi . Joululoman aikana 22.12.- 6.1.15. kansliassa ei ole puhelinpäivystystä.

'En etsi valtaa, loistoa' - Käpylän elävän joulukalenterin luukku aukeaa Käpylän musiikkiopiston aulassa 8.12.14 klo 18.30. Tervetuloa!

Opiston joulukonsertti Oulunkylän kirkossa ke 17.12. klo 19.00. Orkesterin solistina Johanna Rusanen-Kartano, joht. Ahti Valtonen. Vapaa pääsy, ohjelma 15 €. Tervetuloa joulun tunnelmaan!

Kevätlukukausi alkaa 7.1.2015.

Rauhallista joulunaikaa ja onnea vuodelle 2015!

Opistomme tulevan historiikin kirjoittaja on saanut merkittävän tunnustuksen (HS 23.11.14):

Marjut Hjelt sai Tietopöllön

Lasten ja nuorten tietokirjapalkinnon Tietopöllön on saanut tänä vuonna tietokirjailija Marjut Hjelt. Suomen tietokirjailijat -yhdistyksen palkinto myönnetään vuosittain henkilölle tai ryhmälle, joka on julkaissut pitkään ja ansiokkaasti lapsille ja nuorille tarkoitettuja tietoteoksia. Hjelt julkaisi ensimmäisen kirjansa vuonna 1980. Sen jälkeen hän on julkaissut lukuisia teoksia lapsille ja aikuisille.

Hjeltin viimeisin teos Maanväki julkaistiin tänä vuonna. Lisäksi hän on tehnyt animaatiosarjaa Yleisradiolle. Palkinto on suuruudeltaan 8000€.

—

Lämpimät ONNITTELUT!

Rehtorin palsta

Kun minulta on kysytty, mitä maksaa musiikin harrastaminen Käpylän musiikkiopistossa ja mitä rahalla saa, niin vakiovastaukseni sisältö on suunnilleen seuraava: Harrastaminen maksaa xxx € eikä opistosta osteta minuitteja vaan erinomaisten opettajien ammattitaitoa.

On syytä pitää mielessä, että opettajat uurastavat rakkaiden oppilaittensa hyväksi paljon enemmän kuin mitä on yhdessä tunnilla vietetty aika.

Yllä olevasta saa hyvän aasinsillan ensi helmikuulle. Silloin tehdään yhden viikon aikana mahdollisuuksien mukaan ihan muuta kuin että käydään omalla soittotunnilla. Käynnit eri pajoissa ja muut aktiviteetit tulevat korvaamaan oman soittotunnin.

Viikkoa on kuvattu toisaalla tämän Kapulan sivuilla. Ottakaatte ilo irti musapajaviikosta.

Rauhaisaa Joulun aikaa kaikille toivottaen

Raimo Päiväläinen

Musapajat viikolla 6

Viikko 6 - heti helmikuun alussa ensi keväänä - tulee olemaan erilainen viikko. Tällä hetkellä erilaisia pajoja on tiedossa jo kymmeniä, ja lisää on tulossa!

Viikon ideana on tarjota oppilaille vaihtoehtoinen oppimisviikko. Opettajat ohjaavat oppilaitaan toiveiden ja tarpeiden mukaan esim. rytmipajaan, kaanonkammioon, sound paintingiin, kehonhuoltoon, kokeilemaan laulun opiskelua tmv.

Mupetunneilla osa ryhmistä on jo aloittanut musapajaviikkoon valmistautumisen. Eeva-Lotta Paavolan johdolla on keksitty rytmejä ja loruja, jotka on myös soinnutettu. Näistä musiikin elementeistä kootaan kokonaisia kappaleita työstettäväksi eri kokoonpanoilla juuri musapajaviikolla (2.-8.2.2015).

Esimakua pajaviikon tulevasta tarjonnasta:

Musapajat mupe-kappaleille
Sound painting
Lattaripaja huilisteille
Vanhan musiikin paja
Laulupajat
Rytmiikkapajat
Kokeile laulun opiskelua!
Puhallinyhtyeen paja
Tikkukantelet
Pitkähuilujen paja
Huuliharppu tutuksi -paja
Orkesteripaja - kokeile johtamista!
Harmonikkapaja
Viulupajat
Bulgarialaisen laulun paja
Ukulele-pajat
Sellojen ja bassojen paja
Kitarraorkesterin paja
Liike ja musiikki -paja

Musapajaviikolla ei pääsääntöisesti ole normaalia opetusta, vaan suurin osa opettajista on mukana eri pajoissa joko varsinaisina tai tukiopettajina.

Osallistuminen pajiin korvaa siten sen viikon oppitunnin.

Samalla viikolla järjestetään myös opettajien johdolla toteutettavia konserttikäyntejä halukkaille. Ensi vuoden konserttitarjonta ei ole vielä kaikin osin selvillä, mutta esimerkiksi hyvin lapsillekin soveltuva Janacekin teos Ovela kettu löytyy oopperan ohjelmistosta tuolla viikolla. Näistä konsertti- tai oopperakäynneistä pyritään saamaan oppilaille mahdollisimman edullisia.

Musapajoista ja niiden sisällöstä tulee lisätietoa ja ohjeita kevätlukukauden 2015 käynnistyttyä. Nyt on hyvä tilaisuus päästä soittamaan yhdessä muiden kanssa ja kokeilemaan jotain, mitä ei ole ennen tehnyt!

Upeaa toimintaa vai kaikki pielessä?

Tehdäänkö meillä opistossa kaikki hyvin ja huolella, vai onko jotain parannettavaa? Toki?

Opiston käytössä on työkalupakki nimeltään Virvatuli, joka on kehitetty taidealan oppilaitosten itsearvioinnin apuvälineeksi. Virvatulen kysymyspatteristot kattavat viisi eri itsearvioinnin aluetta: Oppilaat, Opettajat, Oppimisypäristö, Johtaminen ja Yhteistyösuhteet. Jokainen oppilaitos muokkaa kysymyspohjista omat versionsa. Itsearviointi on osa oppilaitoksen toiminnan kehittämistä, jatkuvaa työtä.

Viime keväänä opistossa tehtiin kysely opettajien keskuudessa, eli opettajat arvioivat itse osaamistaan ja opiston toimintaa. Nyt ovat vuorossa oppilaat ja heidän vanhempansa.

Miten käytän mahdollisuuteni oppimiseen?
Paitsi että pyrimme kartoittamaan suoriutumistamme oppilaitoksena, toivomme, että kysely myös herättää oppilaita ja heidän vanhempiaan kysymään itseltään, mitä on oppinut, miten edistynyt ja mitä voisi oppijana tai vanhempana tehdä toisin.

Ilman oikeaa tietoa ja palautetta emme voi toimintaamme kehittää. Kyselyssä voi myös antaa nimitöntä, vapaata palautetta. Uudistusideat ja korjausehdotukset ovat tervetulleita! Vastaaminen ei vie paljon aikaa, ja hankalaksi kokemansa kysymyksen voi yksinkertaisesti jättää väliin.

Linkit ja konkreettiset ohjeet vastaamiseen tulevat huoltajien sähköposteissa ennen joulua. Toivon mukaan joulun jälkeinen loma-aika suo kiireisille perheille yhteistä aikaa meille arvokkaiden vastausten lähettämiseen.

Kiitos jo etukäteen yhteistyöstä ja palautteesta!

MovemberM
emberMov
erMovemb
ovemberM
mberMove
rMovembe
vemberMo
berMovem
Movember
Movember

Jari-Pekka Manniselle (oik.) Movember 2014 (keräys miesten syöpätautien tutkimuksen tukemiseen) oli jo neljäs osallistumiskerta. Tänä vuonna hän sai houkutelluksi kolme kollegaa mukaan. Yksi tosin joutui jättämään viikset sikseen kesken leikin, mutta kolme muuta pääsi uljaasti maaliin! Ohessa näyte vanhempien tyylikkäistä viiksimalleista. "Ensi vuonna pitää keksiä jotain isompaa", uhoaa Jari-Pekka.

Tukiaisen viulukilpailu nyt kolmatta kertaa

Tukiainen-viulukilpailu järjestettiin nyt kolmatta kertaa pääkaupunkiseudun musiikkioppilaitoksille. Mukana oli oppilaitoksia Espoosta, Vantaalta ja Helsingistä. Kaksipäiväisen kilpailun lauantai oli omistettu tuomaristolle esiintymisille, sunnuntaina oli vuorossa loppukonsertti. Konsertissa kilpailijat soittivat tuomariston valitseman soolokappaleen ohjelmistostaan sekä Sirpa Tukiaisen johtaman ryhmäkappaleen.

Kilpailun tuomaristo koostui kolmesta kokeneesta viulupedagogista: Hannele Lehto Käpylästä, Pertti Sutinen Lahdesta ja Seppo Tukiainen Helsingistä.

Kilpailuun saapui 30 osanottajaa, joista kaikki saivat kirjallisen palautteen tuomariston kaikilta kolmelta jäseneltä, Iittalan lasilinnun ja kunniakirjan. Sen lisäksi kilpailussa jaetaan I ja II palkintosijoja. Käpylän oppilaat Tessa Korhonen ja Axel Sarvikivi palkittiin molemmat 1. sijalla, Ville Karhunen 2. sijalla.

Wihurin säätiö tukee kyseistä kilpailua.

PP

Ansioituneita viulisteja! kuva: E. Sarvikivi

Lapsiperheiden huhtikuu

Ensi keväänä on luvassa konsertteja ja tapahtumia lapsiperheille Karjalatalolla. Ilmatar ja linnut on Soili Perkiön Hannele Huovin tekstiin säveltämä pienoisooppera, opera piccolo, joka toteutetaan opiston kamu- ja peruslinjan oppilaiden ja muskarilaisten sekä opiston orkesterin yhteistyönä. Esitykset Karjalatalolla lauantaina, 11.4.15 klo 10 ja klo 11.

Huhtikuun loppuun, la 25.4.15 klo 13-16 ajoittuu Soiva talo -tapahtuma, joka sisältää lyhyitä musiikkiesityksiä, soitinten esittelyä ja kokeilumahdollisuuksia Karjalatalolla. Lisätietoa kevätkauden ensimmäisessä Kapulassa.

PP

Huilisti Jemina Manssilan Gluck soi upeasti!

Saksalaisen säveltäjän Christoph Willibald Gluckin (1714-1787) syntymästä tulee tänä vuonna kuluneeksi 300 vuotta. Juhlavuoden kunniaksi Suomen Huiluseura ry järjesti yhteistyössä musiikkiopisto Juvenalian kanssa marraskuussa nuorille, vuonna 1995 tai sen jälkeen syntyneille huilisteille suunnatun kansallisen Gluck-huilukilpailun Espoossa.

Kilpailuun osallistui yhteensä 28 kilpailijaa, joista Käpylän musiikkiopiston 13-vuotias Jemina Manssila oli nuorin. Hän myös pääsi neljän parhaan joukossa finaaliin ja sijoittui upeasti kolmannelle sijalle, onnittelut!

Jeminan ohjelmisto koostui Gluckin Melodiasta, Köhlerin romanttisesta etydistä, Hannikaisen Kevätaamusta (Jeminan suosikkikappale), Kurtágin Dolorososta sekä Gluckin konsertosta

G-duuri. Pianisti Säde Erkkilä (ks. Kapulan sivu 9) toimi alkuerässä Jeminan erinomaisena säestäjänä.

Kilpailua tuomaroit epävirallisesti myös varjoraati, joka koostui kolmesta Sibeliuksen Akatemian opiskelijasta. Jemina valikoitui alkuerien perusteella varjoraadin suosikiksi!

Kilpailun finaali pidettiin sunnuntaina, 17.11. Sellosalissa, missä finalistit esittivät soolokappaleen – Jeminalla se oli Kurtágin Doloroso - sekä Gluckin huilukonsertin kamariorkesteri Juvenalian säestyksellä. Yleisöäkin finaalin löytyi jo mukavasti. Jeminalle kokemus isohkon kokoonpanon kanssa soittamisesta oli ensimmäinen. "Orkesterin kanssa oli tosi kiva soittaa!"

Kuvassa alla kilpailun finalistit:

1. sija: Saara Lehtinen, Tampere
2. jaettu sija: Matti Laine, Isokyrö / Juho Valjakka, Helsinki
3. sija: Jemina Manssila, Vantaa

Jemina aloitti huilunsoiton jo viisivuotiaana Marja-Leena Mäkilän johdolla. Yksi kilpailukappaleista, Gluckin Melodia, tuli suzuki-ohjelmiston myötä tutuksi jo 7-vuotiaana. Finaalin soolokappale Kurtágin Doloroso on teos, jonka ”ekan kerran kuullessaan ehkä miettii, mikä tämä on.”

Doloroso oli Jeminan ohjelmassa jo D-tutkinnossa; nyt tarvittiin uutta tulkintaa ja tuoreutta. ”Teimme sen tulkintaan aika paljon muutoksia Hannan kanssa.”

Syksystä 2014 lähtien Jeminaa on opettanut Hanna Kinnunen, joka on esittänyt paljon myös modernia musiikkia.

”Kurtágin teos sisältää paljon taukoja. Etsimme tulkintaan Jeminan kanssa teoksen erilaisia luonteita ja tauoille jännitettä. Hiljaisuudesta tehtiin musiikkia”, kuvailee opettaja Hanna Kinnunen.

Seuraavaksi nuorella huilistilla on vuorossa pianonsoiton intensiivijakso. Jemina valmistautuu pianon 2-tasosuoritukseen Marketta Wiklan opastuksella.

PP

Mestareita ja kisälli, kolme huilistia: Hanna Kinnunen (vas.), Jemina Manssila ja Marja-Leena Mäkilä.

Pianisti Säde Erkkilä

Nuoteista vai ilman? Säde säestää sekä nuoteista että sointumerkeistä. "Ehkä kuitenkin perinteisen tyylin sovitukset on mieluisin, riippuu keikasta ja tilanteesta." Myös prima vista eli suoraan nuoteista soittaminen on Säden mielestä mukavaa.

"Rakastin Mikko Niemen tunteja Akatemiassa! Harjoittelimme silloin partituurisoittoa ja transponointia. Soitimme mm. Tsaikovskin sinfonioita pianoversioina, se oli kivaa!"
Romanttinen musiikki - Chopin etunenässä - ja Bach ovat kumpikin Sädettä lähinnä.

Säde aloitti soittamisen 6-vuotiaana ja päätyi Sibeliuksen Akatemian nuorisosaston kautta Akatemian opiskelijaksi solistiselle osastolle vuonna 2004. "Yhden vuoden opiskelin pianoa Metropoliasissa ennen Sibeliuksen Akatemiaa. Nuorisosastolla opettajanani ikävuodet 14-18v. toimi Erik T. Tawastsjerna, ja solistisella osastolla sain aloittaessani 2004 kaksi ohjaajaa: Tawastsjernan sekä Teppo Koiviston. Se oli yllättävän hyvä kombinaatio! Tuohon aikaan kaksi opettajaa ei ollut niin tavanomaista kuin nykyään", kertoo Säde. Maisterivaiheessa opettajana toimi lähinnä Teppo Koivisto, joka myös ohjasi diplomitutkinnon keväällä 2013.

Säde on lähes valmis musiikin maisteri. "Muuten olen opinnot tehnyt, mutta instrumenttipedagogisista opinnoista puuttuu vielä seminaarityö. Aihe on jo kyllä olemassa: Bachin urkuteosten, esim. koraalien ja preludioiden transkriptiot pianolle. Tarkastelen niiden pedagogisia haasteita."

Säde on työskennellyt opettajana jo noin kymmenen vuoden ajan opintojen ohessa. "Olen tehnyt sijaisuuksia mm. EMO:ssa, ja opettamisen ja opintojen ohessa silloin tällöin myös kanttorin sijaisuuksia."

Pianisti Säde Erkkilä

Mikä yhteys sinulla on urkuihin?
"Ensinnäkin isäni toimi kanttorina, ja päädyin asumaan opiskeluaikana samaan rakennukseen Pyhän sydämen kappelin kanssa. Joku sitten kysyi jossain vaiheessa, voisinko soittaa jotain kappelin uruilla. Olen sitten tehnyt kanttorin hommia silloin tällöin noin 10 vuotta, häitä ym." - Yleisin häämarssi on kuulemma edelleen Kuulan häämarssi.

Säde Erkkilä tuli Käpylään toissa syksynä sijaiseksi säestystehtäviin ja vakuuttaa viihtyvänsä hyvin. Työt Käpylässä ja Helsingin konservatoriolla alkoivat yhtä aikaa. Säde opettaa meillä nykyisin neljää piano-oppilasta ja säestää noin 5-6 tuntia viikossa. Konservatoriolla hänellä on enemmän oppilaita: kahdeksan koko tunnin oppilasta, 7-vuotiaasta 16-vuotiaaseen.

Säde myös laulaa. "Olen monen vuoden ajan käynyt laulutunneilla Kaija Nuoranteen johdolla. Sen lisäksi koen tärkeäksi liedtoiminnan, jota teen

kamarimusiikin ohessa vähintäänkin yhtä paljon. Nautin kun saan tehdä pianistin töitä monipuolisesti. Koen myös saaneeni omista lauluopinnoista uutta näkökulmaa ja syvyyttä lied-musisointiin.”

Yhdessä Sini Virtasen (viulu) ja Tommi Hyytisen (käyrätorvi) kanssa Säde soittaa pianotriossa nimeltä Ramifications. Säde ja Sini - entinen Käpylän musiikkiopiston oppilas - tuntevat toisensa jo Sibelius-Akatemian nuoriso-osaston ajoilta. Sini ja Tommi taas ovat työtovereita Radion Sinfoniaorkesterissa. "Kamarimusiikki on minulle erittäin mieluisaa, ja samalla se pitää yllä pitkällä olevien oppilaiden säestyksissä tarvittavaa ammattitaitoa."

Hieman harvinaisemmalle viulu-käyrätorvi-piano -kokoonpanolle ei ole olemassa kovin paljon valmista

materiaalia, ja heille onkin myös sävelletty pyynnöstä teoksia. "Uusi musiikki on sitä kautta tullut ikään kuin uudeksi aluevaltauksiksi. "

Trio Ramifications esiintyi viimeksi viime lokakuussa, jolloin Solistiyhdistyksen konsertissa konservatorion salissa kuultiin mm. Ligetin käyrätorvitrio. Ligetiltä trio sai nimensäkin, erästä hänen samanimisestä teoksestaan.

Joku on myös saattanut kuulla Sädettä kesäaikaan Töölössä. Jo kolme kesää Säde on ollut harvinaisessa kesätyöpaikassa: soittamassa Tempeliaukion kirkon flyygelillä neljä tuntia päivittäin kaikkien siellä kävijöiden iloksi.

"Puolen tunnin tauko välissä, mutta siinä ehtii kyllä soittaa aika monta kappaletta."

PP

Trio Ramifications: Sini Virtanen (vas.), Säde Erkkilä ja Tommi Hyytinen harjoittelemassa.

Tytti Metsä rakastaa rytmejä

Musiikkiopiston kamulinjan muskari- ja piano-opettaja Tytti Metsän muusikon tie on värikylläinen. Se on kulkenut muun muassa Vantaalta Intian Chennaihin ja Kaustiselta Senegaliin. Monien kollegojensa tavoin Tytti on erittäin monipuolinen muusikko, joka soittaa useita soittimia, laulaa ja säveltää opettamisen lisäksi.

Tytin tie musiikin pariin alkoi lapsuudessa, kun vanhemmat johdattivat hänet klassisen musiikin pariin. Hän opiskeli pianonsoittoa Vantaan musiikkiopistossa sekä Uudenmaan Suzuki-instituutissa suzukimenetelmällä Amerikan japanilaisen suzukiopettajien kouluttajan Ruth Miuran johdolla. – Erityisen tärkeää minulle oli aika Hakunilanrinteen ala-asteen musiikkiluokalla. Opettaja Nikke Karpinin vetämän Aristokatit-ryhmän mukana pääsin tekemään musiikkiesityksiä ja levyjä. Sain laulaa 10-vuotiaana pääroolin Maisa Hyppelihiiri -musikaalissa, Tytti muistaa.

Ensimmäinen kosketus Tytille läheiseen kansanmusiikkiin tuli sekin jo lapsena. Hän oli Kuopiossa suzukileirillä, jossa sai osallistua näppärikurssille. Lukioaikana kansanmusiikki syrjäytti yläasteen punkvaiheen. – Kalevalamittainen runous tuntui heti omalta, runonlauluun ihastunut Tytti kertoo. Esimerkkinä hienosta kalevalaisesta lyriikasta hän mainitsee tunnetun runon ”Jos mun tuttuni tulisi”, josta hänkin on säveltänyt oman versionsa Utuna ulos. Se on kuultavissa osoitteessa:
<https://myspace.com/tyttimetsa/music/song/utuna-ulos-763872-779042>

Tytti sai opetella soittamaan tätinsä 36-kielisellä kanteleella ja lakkiaispäivänä hän sai lainaksi kaverinsa jouhikon. Lukion jälkeen Tytti suuntasi Kaustiselle Ala-Könni-opistoon, josta hän haluaa

mainita hyvät opettajat Simo Westerholmin, Ilkka Kolehmainen, Hannu Sahan ja Tallari-yhtyeen muusikot. Noihin aikoihin vuonna 1995 Tytti voitti jopa Runolauluimprovisaation Suomen mestaruuden. – Tosin osallistujia oli vain kolme, Tytti naurahtaa.

Kaustisen opiskeluvuoden jälkeen Tytti pääsi Sibelius-Akatemian kansanmusiikkiosastolle. Hänen pääaineensa oli laulu, sivuaineet jouhikko ja lyömäsoittimet. – Laulua minulle opettivat muun muassa Ritva Eerola, Aija Puurtinen ja Anna-Kaisa Liedes, ja erityisesti Ritva Eerolalle olen kiitollinen vankasta äänenkäytön perustekniikasta. Muskari on äänimaisemineen ja kiertävine flunssineen äänityöläiselle melko haastava toimintaympäristö, ja olenkin ihan joka päivä Ritva Eerolalle kiitollinen siitä että ääni kantaa, Tytti kertoo.

-Improvisaatioita kansanmusiikki-osastolla opiskeltiin runsaasti sekä ryhmä- että yksilöopetuksessa ja siihen saatiin monta erilaista näkökulmaa muun muassa Heikki Laitiselta, Marie Selanderilta ja Timo Alakotilalta.

Sävellystä opiskelin Heikki Valpolan, Timo Alakotilan ja Olli Kortekankaan johdolla, opettajiensa työtä arvostava Tytti kertoo. Hän opiskeli myös länsiafrikkalaista tanssia. – Olen tanssi- ja jumppakoukussa, Tytti tunnustaa. Hän rakastaa myös melomista, soutamista ja purjehtimista, sillä monipuolinen kropan käyttö on muusikolle tärkeää.

Rytmiä kirjoja!

Länsiafrikkalainen rytmikka avautui uudella tavalla, kun Tytti pääsi antoisille opintomatkoille Senegaliin ja Guineaan. Etelä-Intian taidemusiikki eli karnaattinen musiikki rytmikäsityksineen tuli tutuksi, kun Tytti oli vaihto-oppilaana Chennaissa 2001–2002. Karnaattista musiikkia Brhaddhvani-instituutissa opetti Dr. Subramanian. Lisäksi Tytti opiskeli Solkattu -nimistä rytmiloruttelua ja kanjiran eli tamburiinin soittoa Sri Karaikudi Krishnamurthyin johdolla. – Solkattua voisin hyödyntää vetämissäni muskareissa enemmänkin, Tytti tuumii.

Rytmiikan mahdollisuuksiin Tytti sai lisäoppia Teppo Mäkysen jazzrytmiikan tunneilla. Hän kävi myös Elina Kivelä-Taskisen ja Harri Setälän rytmikkakoulutuksen. Voi kuvitella, miten monenlaisia rytmejä Tytin ohjauksessa opitaan niin muskareissa kuin piano-opetuksessakin!

- Varhaisiän musiikkikasvatuksessa lähdetään tietysti liikkeelle ihan perussykkeestä. Siihen perustuu kaikki, kuten puheen kehitys ja kävelemään oppiminen. Jo aika pienet lapset nauttivat myös vastapareista: soitto – tauko, hitaasti – nopeasti tai hyvin hiljaa – tosi lujaa, ja näitä muskareissa toteutetaan eri tavoin. Pikku hiljaa perussykettä opitaan soittamaan useammalla eri soinnilla (esim. Bum = bassolyönti, Jah = korkeampi clak-isku). Varhaisin rytmikuvio jonka lapset yleensä ensimmäisenä oppivat toistamaan on 1 2 3 eli titti-taa, kahdella eri soinnilla bumbum-jah.

Kohdussa jokainen meistä on kuitenkin kuullut jos jonkinmoisia polyrytmejä: on vauvan oma sydämen syke, äidin sydämen syke, äidin hengitys ja puhe. Minulla on sellainen tuntuma, että pienet lapset nauttivat monipuolisesta rytmikasta. Todella monet taaperot soittavat ihan tasaista polyrytmiä ennen kuin oppivat soittamaan muiden sykkeessä, Tytti toteaa pieni naurunvirne suupielessään.

Sibelius-Akatemian opintojensa loppuvaiheessa Tytti perehtyi varhaisiän musiikkikasvatukseen Soili Perkiön johdolla. Tällä hetkellä Tytti opettaa säännöllisesti pelkästään Käpylän musiikkiopistossa, mutta on aikaisemmin ohjannut muun muassa espoolaisen Musiikkiopisto Juvenalian lapsikuoroa ja opettanut kansanmusiikkia Stadiassa ja Metropoliassa. Käpylässä Tytin muskariryhmissä on oppilaita vauvoista 6-vuotiaisiin.

Pianon ja harmonin soittoa hän opettaa kansanmusiikkimenetelmällä eli improvisointi, vapaa säestys ja säveltäminen ovat painopisteitä. – Vaikka kansanmusiikin piano-opinnot eroavat klassisen puolen opinnoista, perusosaamisen ja teknisten taitojen on silti oltava yhtä hyviä kuin peruslinjallakin, Tytti painottaa. Opetus kiinnostaa, sillä hakijoita on aina enemmän kuin pystytään ottamaan.

Tulevaisuuden suunnitelmia Parhaillaan Tytillä sekä Käpylän musiikkiopistossa opettavilla Veera Voimalla, Mira Törmälällä, Emmi Kujanpäällä ja Ahti Valtosella on työn alla Soili Perkiön Hannele Huovin tekstiin säveltämä laaja opiston erikäisten laulavien ja soittavien oppilaiden yhteisproduktio Ilmatar ja linnut, joka esitetään ensi keväänä. Se esitellään tarkemmin kevättalven Kapulassa.

– Kun Ilmattaren ja lintujen jälkeen opistossa suunnitellaan seuraavaa suurta projektia, toivon sen hyödyntävän länsiafrikkalaisia rytmejä, varsinkin kun opiston djembe-rumpujen opettajana toimii alan huippu Aakusti Oksanen.

Toinen Tytin tämänhetkinen projekti liittyy Tolkku-työryhmään, joka valmistelee päiväkotiesitystä esikouluikäisille päiväkotikäisten kiusaamisesta. Tytti säveltää Tuut säkin? -nimiseen esitykseen musiikin. Toivottavasti tärkeää aihetta käsittelevä esitys saa runsaasti yleisöä!

Tulevaisuuden varalle monissa yhtyeissä ja esityksissä mukana olleella Tytillä on pöytälaatikossa Kieppi-niminen lastenmusiikkiyhtye, jolle hän on tehnyt sävellyksiä suomalaisiin lastenrunoihin. – Niiden aika päästä päivänvaloon tulee, kun saan omat nettisivuni valmiiksi, monessa mukana oleva muusikko naurahtaa.

Entäpä millainen sitten on ulkoilua rakastavan Tytin tulevaisuuden haave? Se on – lisää vesillä oloa, kajakilla melomista, soutua. – Olen muutaman kerran päässyt ystäväieni soutupurjeveneretkille mukaan lähivesillemme, Länsi-Toukkiin ja Villinkiin, ja sellaisia retkiä toivoisin ensi kesälle lisää. Mahtavaa voi olla myös koulupurjehdus lähteä isolla perinnepurjelaivalla, niitähän on talvisin jopa Karibianmerellä.

Toivon myös kunnan pakkastalvea, jotta meri jäätyisi ja päästäisiin jälle hiihtämään ja luistelemaan, Tytti haaveilee.

Marjut Hjelt

Musiikin historia ja tyylikaudet avautuvat Pekka Koiviston johdolla

Musiikkitiedon ja säveltapailun opettajan Pekka Koiviston mielestä on ilo tehdä työtä Käpylän musiikkiopistossa, sillä opiston oppilaat ovat todella lahjakkaita. Pekka on tyytyväinen myös siihen, että opisto ei ole liian iso. Silloin ei tarvitse tehdä töitä yksin jossakin sivutoimipisteessä, vaan tapaa toisia opettajia ja rehtorin helposti eli voi tuntea kuuluvansa työyhteisöön.

Pekka on opettanut Käpylän musiikkiopistossa vuodesta 2012 lähtien. Tätä ennen hän on työskennellyt muun muassa Lahden musiikkiopistossa. Aluksi hän opetti musiikkitiedon peruskurssia ja lukuvuoden 2014–2015 aikana hän toimii myös säveltapailun opettajana. Pakollisiin oppiaineisiin kuuluvalla musiikkitiedon perustason kurssilla

käydään läpi länsimaisen taidemusiikin historiaa, aikakausia ja tyylihistoriaa antiikista 1900-luvun alkuun asti.

– Opettaminen on minusta antoisaa, koska voin välittää oppilaille sen, että oppiminen on hauskaa ja hyödyllistä, Pekka sanoo.

Opetus on varsin hyvissä käsissä, sillä musiikin teoriaa Sibelius-Akatemiassa opiskeleva, Lahden ammattikorkeakoulusta kitaransoiton opettajaksi valmistunut Pekka on suuntautunut nimenomaan musiikin historiaan ja tyylien tuntemukseen.

– Erityisesti minua kiinnostavat klassismi ja varhaisromantiikka. Olen tutkinut 1700-luvun lopun ja 1800-luvun alun kitaramusiikkia historiallisesta ja analyttisestä näkökulmasta ja sama aihepiiri jatkuu myös maisteriohjelman opinnäytteessä, Pekka kertoo.

Tutkimusaihe on antoisa muun muassa siinä mielessä, että siitä löytyy paljon aikalaiskirjallisuutta. Aikakauden esteetikot ja johtavat filosofit Ranskassa, Italiassa ja Saksassa kirjoittivat musiikista.

Säveltäjä ja kamarimuusikko Pekalle on mieluista tutkimuksen ja opettamisen lisäksi myös säveltäminen. Sitä hän on opiskellut Sibelius-Akatemiassa Lauri Kilpiön johdolla. Pekka säveltää paljon tilausteoksia, mutta myös muutenkin. Säveltäminen on kulkenut muusikkoudessa mukana jo teini-ikäisestä lähtien, jolloin Pekka teki kappaleita bändille.

Pekan sävellyksistä voisi mainita tuoreen Vantaan musiikkiopiston 50-vuotis-juhliin sävelletyn kitaraseksteton Sei. Opisto tilasi sen Pekalta, entiseltä oppilaaltaan. Pekka on myös säveltänyt musiikkia muun muassa Taideteollisen korkeakoulun lyhytelokuviin samoin kuin joihinkin latvialaisiin ja virolaisiin lyhytelokuviin.

Vaikka Pekka ei enää opetakaan kitaransoittoa, hän haluaa pitää soittotaitoa yllä. Joskus hän esiintyy soolokitaristina, useimmin kuitenkin kamarimuusikkona, muun muassa huiluduossa. Muun muassa Helsingin taidegallerioissa esiintyvän duon ohjelmistossa on musiikkia 1800-luvun alusta nykypäivään, painottuen kuitenkin 1800-luvun alkuun.

Tulevaisuudessa Pekka aikoo paneutua enemmän tutkimukseen ja säveltämiseen. Muutkaan työt eivät kokonaan jää, sillä hän iloitsee mahdollisuudesta, että voi toimia monipuolisesti musiikin parissa.

Marjut Hjelt

“Se naurattaa, se laulattaa” - musiikki-leikkikoulun opettaja Marja Auer

Kolmekymmentäyksi vuotta Käpylän musiikkiopistossa. Siinä ajassa ehtii tutustua satoihin muskarilapsiin ja opettaa kymmenittäin ryhmiä! Miltä tuntuu nyt tuleva eläkkeelle lähtö? ”Aika hämmentävää ja haikeaaakin.” Kun olen kertonut asiasta lasten vanhemmille, repliikit ovat olleet erilaisia: ”Jännittävää ja villiä”. Itsekin ajattelen tätä mahdollisuutena uusiin kokemuksiin ja haasteisiin.

Suunnitelmia ajan käyttämiseen kyllä löytyy. ”Matkustaminen, kirjaston ahkera käyttö, musiikkiterapeutin työn jatkaminen, laulutuntien jatkaminen Keravan Opistossa, mökkeily Särkisalossa, Naga-koiran koulutus sienikoiraaksi, melomista, uintia, Pilatesta, kuntosalia, käsitöitä, hiihtoa Lapissa...”

Alun perin Marja valmistui lastentarhanopettajaksi ja toimi siinä ammatissa vuoden Maunulassa. Järvenpäässä hän johti päiväkotia viitisen vuotta ja hakeutui samaan aikaan

musiikkileikkikoulun opettaja-koulutukseen Sibelius-Akatemiaan, työn ohessa. ”Olin haaveillut jo lukiossa musiikkialan opinnoista, mutta se tuntui silloin vähän epämääräiseltä ammattina.”

Tuolloin musiikin varhaiskasvatus Suomessa oli vielä vauvan potkuasussa, eli lapsen kengissä. ”1980-luvun alussa muskaritoiminnalle oli valtava kysyntä. Päiväkoteja oli vähän, absoluuttista oikeutta lasten päivähoitoon ei vielä ollut. Toiminnan alkaessa Pohjolankatu 2:n tiloissa ryhmiä oli paljon, ne olivat isoja ja tulivat heti täyteen. Pienempien muskarilaisten kanssa lauloimme ja soitimme marakasseja, kellopelejä, rytmikapuloita ym. rytmisoittimia.”

”Pidin silloin myös tosi suosittuja koululaisten kantele-ryhmiä, joissa vanhimmat olivat 9-10-vuotiaita. Kanteleen soitto piti tietysti opiskella ensin itse, ja menin myös Kaustiselle kanteleen soiton alkeis- ja jatkokursseille.”

Tätä nykyä kamulinja hoitaa opistossa kouluikäisten kanteleopetuksen, mutta peruslinjalla on edelleen vasta-alkajien 5-kieliskanteleryhmiä.

Marjalla on mukana vanhoja valokuvia, joita lasten vanhemmat ovat hänelle lähettäneet vuosien saatossa. ”Tuon täytyy olla Rosanna – hän oli ensimmäisiä vauvamuskarilaisia, tuossa on Jussi! Tuossa on 6-vuotias Busaina, joka nyt käy perhemuskarissani äidin ominaisuudessa oman lapsensa kanssa.” Näitä Marjalle tuttuja lapsi-äiti-pareja alkaa olla jo kymmenkunta Käpylän muskareissa.

Vauvamuskarin aloittaminen Käpylässä syksyllä 1995 oli Marjan ajatus. Toiminta oli aika uutta Suomessa vielä silloin, eikä sen aloittaminen ollut ihan kitkatonta. Hieman vaiivikkaa aloitettu toiminta veti kuitenkin heti hyvin äitejä ja vauvoja

”Seuraajalleni voisin suositella masumuskaria”, ilmoittaa Marja. ”Vauvan kasvoista näkee, että hän tuntee musiikin tai rytmin, jonka hän on kuullut jo äidin vatsassa! Pikkusisarukset ovat synnyttyään vauvamuskarissa kuin kotonaan, jos he ovat käyneet isomman sisaruksen muskaritunneilla äidin vatsassa.”

Karuselliopetus lähti käyntiin syksyllä 2003 Lisa Pälikön ja Marja Auerin ideoinnista. Marja vastasi käytännön järjestelyistä. ”Koko ensimmäisen vuoden pelkäsin, toimiiko systeemi kunnolla”, tunnustaa Marja. Vanhempien soitinvalinnan tuskaa helpottava karuselli on osoittautunut erinomaiseksi. Lapsi saa itse valita kokeilun jälkeen sopivimmalta tuntuvan soittimen karusellin soitinvalikoimasta.

Karuselliopetukseen kuuluu sekä musiikkivalmennusta ryhmäopetuksena että soitinkokeilutunteja, jotka ovat yleensä peräkkäin kerran viikossa 90 min. kerrallaan. Opetukseen sisältyy myös eri soittimien opetuksen seuraamista, pienten solistien konsertit sekä myös vanhempien ja ryhmää ohjaavan opettajan yhteiset palaverit. Vuoden aikana pohditaan myös, onko pitkäjänteinen ja säännöllistä harjoittelua vaativa soitonopiskelu ”lapsen oma juttu”. Karuselliopetus vaatii myös vanhemmilta aktiivisuutta ja sitoutumista yhteistyöhön.

Karusellin ryhmäopetus sisältää: laulamista, rytmikkaa liikkua sekä kehorytmejä ja rytmisoittimia käyttäen, musiikin kuuntelua, musiikin perusteiden alkeita leikinomaisesti, jonkin melodiasoittimen (laattasoittimet tai 5-kielinen kantele) käyttöä. Soitinkokeilussa mukana ovat soittimet vaihtelevat vuosittain. Karuselliopetuksen oppilaat otetaan keväisten oppilasvalintojen kautta.

”Vanhemmat ovat tulleet kiittämään karusellista jälkikäteen: lapselle tulikin ihan erilainen soitinvalinta kuin odotettiin. Positiivista palautetta on tullut paljon.”

Karuselliin valittiin aluksi tutustumiseen ns. harvinaisempia soittimia. Opistossa onkin nykyisin mukavasti sekä harmonikan että esim. käyrätorven soittajia.

Kosketinsoitinten valmennusryhmät - Pianissimo
Pianonsoitonopettaja Anu Ekholm toimi primus motorina Pianissimo-ryhmien muodostamisessa. Ne lähtivät liikkeelle tarpeesta saada pienille pianon- tai harmonikan soittajille ryhmätoimintaa, joka samalla tukisi musiikin perusteiden oppimista heti pienestä pitäen. Marja piti näitä ryhmätunteja vuosikaudet.
”Antoisaa työtä, lahjakkaita lapsia! He kaipaavat riittävästi haasteita.”

Myös musiikkiterapia on Marjan aluetta.
”Opiskelin musiikkiterapeutiksi Petri Lehikoisen aikaan Sibelius-Akatemiolla kolme vuotta työn ohessa. Se oli aika ankaraa aikaa, otin sen tosissani.”
Tästäkin Marjalla on työkokemusta valmistumisvuodesta 1997 lähtien, ja sitä hän myös jatkaa tulevaisuudessa ”jonkin verran”.

Ovatko lapset ja perheet muuttuneet työurasi aikana?
”Aiemmin harrastaminen ja perheiden elämä oli pitkäjänteisempää. Nyt on perheitä, joissa kokeillaan harrastuksia ja vaihdetaan niitä puolen vuoden välein. Haluaisin kannustaa yhä pitkäjänteiseen harrastamiseen, sitoutumiseen, se on lopulta kuitenkin antoisinta lapselle. Osoittavathan nykyiset aivotutkimukset kiistatta pitkäaikaisen musiikkiharrastuksen merkityksen lapsen kognitiiviselle kehitykselle sekä tunnetaidoille.
Alkuillan ryhmiä tarvittaisiin enemmän, ja musiikkiopiston korkealaatuista musiikkitoimintaa pitäisi viedä päiväkoteihin.”

Kosketinsoitinten valmennusryhmät - Pianissimo

Useana syksynä on muodostettu valmennusryhmä noin 4-6-vuotiaille kosketinsoittajille. Ryhmä/t kootaan syksyisin oppilastilanteen mukaan pianon tai harmonikan soittimekseen valinneista uusista oppilaista.

Valmennusryhmäläiset saavat yksityisopetusta omassa soittimessa ja osallistuvat kerran viikossa ryhmätunnille. Ryhmätunnin opetukseen kuuluu musiikin perusteiden (rytmiikkaa, säveltäilyä ja nuotinluvun alkeita) opettelua leikinomaisesti sekä keskittymisen ja kuuntelun harjoittelua. Ryhmätunnilla tutustutaan myös soitotunnin kappaleisiin laulaen, rytmittäen, leikkien ja liikkuen.

Nagasta tulee sienikoira ahkeraan käyttöön.

Suosikkilaulusi muskarikäytössä?
”Energiaa antavia lauluja minulle ja ryhmille ovat sekä Aurinko (*Aurinko, aurinko, korkealla taivahalla loistaa jo*) että Keltaisen laulu (säv. Soili Perkiö, sanat Hannele Huovi), jota ryhmissä tanssimme todellisella fiiliksellä.”

*Auringolla on keltainen tukka,
minä olen auringonkukka.
Se naurattaa, se laulattaa,
keltainen ketteräksi saa.*

Johanna, joulukonsertit ja jouset - musiikkiopiston joulukonserttiperinteestä

Ahti Valtosen johtaman Käpylän musiikkiopiston orkesterin joulukonsertit ovat jo käsite. Konsertit keräävät täysiä saleja, eikä ihme – onhan lahjakkaista opiskelijoista koottujen orkesterikonserttien solistina ollut jo kymmenisen vuotta arvostettu ja palkittu sopraano Johanna Rusanen-Kartano.

Hänen panoksensa on konserteille arvokas, sillä hän esiintyy ilman palkkiota ihailmiensa nuorten soittajien kanssa. Ihailu on molemminpuolista, sillä nuoret orkesterilaiset pitävät kovasti yhteistyöstä kansainvälisen tason laulajan kanssa. Tänä vuonna konsertti on 17.12. klo 19.00 Oulunkylän kirkossa. Se on samalla koko opiston joulukonsertti, jossa esiintyvät myös opiston omat solistit.

Ahti Valtonen löysi Johannan 2000-luvun alkupuolella ollessaan viulistina RSO:n konsertissa, jossa Johanna Rusanen esiintyi solistina. Ahti ihastui Johannan upeaan ääneen ja pyysi laulajatarta joulukonserttien solistiksi.

Johanna on ollut mukana myös opiston levyllä.
– Toivottavasti yhteistyö jatkuu, Ahti toivoo.

Viulunsoiton lehtori Ahti Valtonen on johtanut Käpylän musiikkiopiston orkestereita parikymmentä vuotta. Aluksi orkesteri oli nimeltään Käpylän musiikkiopiston juniorijouset, mutta myöhemmin orkesteri on jakautunut kahtia. Nuorempien eli 10–16 -vuotiaiden orkesteri on nimeltään Enkelit ja Sankarit ja vanhempien eli 14–25 -vuotiaiden Virtuosi del Futuro.

Varsinkin jälkimmäinen nimi on osoittautunut hyväksi monilla orkesterien ulkomaanmatkoilla, sillä sen ymmärtävät kaikki. Orkesterilla on vetovoimaa, koska jo Sibelius-lukioon ja Sibelius-

Akatemiaan siirtyneet opiston oppilaat haluavat vielä tulla mukaan orkesterin keikoille.

Tule toteuttamaan unelmasi Joulukonserteissa soittaa molemmista opiston orkestereista koottu kokoonpano. Joulukonsertti on iso urakka orkestereille ja Ahdille. Kaiken täytyy olla valmista ja hiottua, sillä Johannan kanssa on vain yksi harjoitus.

– Orkesteritoiminnassa yleensä ei ole kyse pelkästään harjoittelusta, vaan se on tärkeää sosiaalisuuden kannalta. Erityisesti nuorten enkeleiden ja sankareiden toivon pysyvän koossa, koska haluan välittää yhdessä soittamisen iloa. Yhdessäoloa opettelemme myös leikkien avulla, Ahti kertoo.

Hänelle itselleen joulukonsertit merkitsevät joulun aloitusta. Kun suuri työ on takana ja jo perinteiksi muodostuneet Jouluyö, Sydämeen joulun teen ja Varpunen jouluaamuna ovat kajahtaneet ja kirkko tyhjentynyt, on aika ruveta ansaitun joululoman viettoon.

Ahdin katse tähtää kuitenkin jo tulevan vuoden joulukuun. Käpylässä asuvan harpisti Leea Nikun kanssa on suunniteltu ensi vuodeksi Gustav Mahlerin 5. sinfonian hitaan osan Adagietton soittamista, siinä on vain harppu ja jouset.

– Ammattiharpisti Leean mielestä en ole hullu, kun haluan yrittää tätä. Toteutuminen olisi valtavan hienoa, sillä sinfonian tämä osa on minulle helmi, se on suurta ja pyhää, sävelletty lohduksi ihmiskunnalle, Ahti sanoo. Hän kehottaa nuoria muusikoita mukaan orkesterin tarjoamiin haasteisiin ja mahdollisuuksiin: - Tule toteuttamaan unelmasi!

Jäämme odottamaan ilolla myös ensi vuoden joulukonserttia.

Marjut Hjelt

Sympaattinen ukulele valloittaa

Pieni nelikielinen kitaraa muistuttava soitin ukulele vie helposti ajatukset havaijilaiseen tai tahitilaiseen ilonpitoon palmujen katveessa. Iloisuus tuntuu kuuluvan olennaisena osana tähän portugalilaisesta braguinhasta 1800-luvulla kehitettyyn soittimeen.

Käpylässä ukulele innostaa soittajia alasteikäisistä eläkeläisiin. Yksi suosiosyistä on Käpylän musiikkiopiston kansanmusiikkilinjalla ukulelen soittoa opettavan Markus Rantasen mukaan se, että soitin on edullinen. 40–50 eurolla saa jo soittimen ja hyvät ukulelet maksavat 100 eurosta ylöspäin. Lisäksi ukulelea on helpompi soittaa kuin kitaraa. Siksi se onkin hyvä siirtymäsoitin kitarasta kiinnostuneille. Soittimen pieni koko sopii myös lapsille.

Sibelius-Akatemiasta musiikin maisteriksi ja Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulusta musiikkipedagogiksi valmistunut Markus löysi ukulelen oppilaan kautta, joka kysyi kitaran, mandoliinin ja banjon soiton opettajalta, voisiko tämä opettaa ukulelea. Vuoden päästä Käpylän musiikkiopiston kamulinjalla oli koossa ukuleleryhmä. Nyt ryhmiä on useita niin lapsille kuin aikuisille, aloittelijoille ja pitemmälle ehtineille. Myös viikonloppukursseja järjestetään.

– Viikonloppukurssin aikana pääsemme jo soittamaan esimerkiksi Beatlesien Let it be -kappaleen, Markus kertoo. Hän muistuttaa, että sympaattisuudestaan ja vaivattomuudestaan huolimatta ukulele ei ole lelu. Se on oikea soitin, jolla voi soittaa hyvinkin virtuoosisesti – niin kuin millä tahansa muullakin soittimella. Hän välttää ajatusta, että soitin rajoittaa sitä, mitä soitetaan.

Soittaminen osaksi yleissivistystä Markus toivoo, että soittaminen palaisi keskeiseksi osaksi yleissivistystä ja kulttuuria. Kun kalliin orkesterisoittimen hankkiminen saattaa olla aloittelijalle liian suuri kynnyks, ukulelen kohdalla tilanne on aivan toinen. – Ryhmissä hurjan moni on aloittaja, joka ei ole koskaan aikaisemmin soittanut mitään soitinta, eri puolilla Suomea opettava Markus sanoo ilahtuneena. Hän korostaa sitä, että opettelu aloitetaan todellakin nollassa. Soitin kiinnostaa tällä hetkellä enemmän aikuisia. Markus arvelee sen johtuvan siitä, että nuorilla ei ole ukulelen soittajissa esikuvia toisin kuin esimerkiksi kitaran kohdalla.

Soittimeen liittyvä positiivinen perusvire ja jo nimestä pilkahtava huumori heijastuvat tunneillekin. – Soittamisen kautta aikuinen opiskelija kertoi oppineensa nauramaan itselleen, Markus kertoo. Ukulelea on ryhdytty hankkimaan myös koulu-soittimiksi ja erityisesti Kanadan kouluissa se on erityisen suosittu, sillä soittimella voi harjoitella nuotinlukua ja säestystä.

Opetuksessa käytetään sopraano-, konsertti-, ja tenoriukuleleja. On myös olemassa baritoniukulele ja 2000-luvulla kehitetty bassoukulele, joka vaatii vahvistimen. (ks. Facebook-sivu Ukulele koulusoittimena).

Esimerkkinä ukulelen mahdollisuuksista Markus kertoo Leppävaaran seurakunnassa syyskuussa järjestetystä virsikurssista. Kurssilla oli parikymmentä osallistujaa, joista osa esiintyi messussa. Sitä ennen Markus piti soittajille vielä mestarikurssin, jotta kaikki sujui jumalanpalveluksessa mallikkaasti.

– Ukulelen soittaminen ei todellakaan ole rypyytsaista puuhaa, monitaitoinen muusikko Markus Rantanen toteaa. Lisätietoa ja Markuksen yhteystiedot: kamu@kmo.fi

Marjut Hjelt

KONSERTTIKALENTERI

Ajantasainen tapahtumakalenteri osoitteessa www.kmo.fi
Konsertit Koskelan kirkossa klo 19, ellei muuta mainintaa ole.

Syyskuu

ke 3.9. Soilen iltasoitto
to 11.9. Pianistien konsertti
to 18.9. Tyynen iltasoitto
ti 23.9. Suzukikonsertti
to 25.9. Pianistien konsertti
ti 30.9. Sellistien konsertti

pe 21.11. Huilukonsertti
ma 24.11. klo 17.00 Koskelan kirkko
Karusellikonsertti
ti 25.11. Sellistien konsertti

Joulukuu

Lokakuu

ke 1.10. Raunon iltasoitto
su 5.10. klo 18 Koskelan kirkko
Orkesterin konsertti
ti 7.10. Suzukiviulistien konsertti
ke 8.12. klo 18.30 Opiston aula
Elävän joulukalenterin
luukku aukeaa!
ke 8.10. Pianistien konsertti
to 9.10. Huilukonsertti
13.10.-19.10. SYYSLOMAVIKKO
ke 22.10. Oppilaskonsertti
to 23.10. Severin iltasoitto
pe 24.10. klo 18.30 Jousikvartetin
konsertti
ti 28.10. Suzukikonsertti
ke 29.10. Pianistien konsertti
to 30.10. Pianoilta I klo 18.30 ja
II klo 19.00

ke 3.12. Merin iltasoitto
to 4.12. Suomalaisen musiikin
konsertti
ma 8.12. klo 18.30 opiston aulassa
Elävä joulukalenteri
aukeaa
ti 9.12. Suzukisoittajien
joulukonsertti
ke 10.12. Pianistien konsertti
to 11.12. Puhallinten
tasosuorituskonsertti
pe 12.12. Kamulinjan laulavien
oppilaiden joulukonsertti
su 14.12. klo 16 Pianokonsertti
ti 16.12. klo 16.45 Ranskalainen
sali: Suzukipianistien
joulusoitto
ke 17.12. klo 19 Oulunkylän kirkko
Johanna, joulu ja jouset
Opiston joulukonsertti
to 18.12. Kitaristien joulukonsertti
pe 19.12. klo 19.00 Karjalatalo
Kamulinjan oppilaiden
joulujuhla

Marraskuu

ke 5.11. Reiman iltasoitto
to 6.11. Puhallinmatinea
ke 12.11. klo 18.30 Pianomatinea
to 13.11. Pianistien konsertti
ti 18.11. Suzukikonsertti
ke 19.11. Liisan iltasoitto
to 20.11. Lapsen oikeuksien
päivän konsertti

Kevätlukukausi alkaa ke 7.1.2015

Rauhallista joulua ja onnea vuodelle 2015!

Käpylän musiikkiopisto